

**Вирок
від 24.07.2024 по справі 204/6423/24
КРАСНОГВАРДІЙСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД
М.ДНІПРОПЕТРОВСЬКА**

Справа № 204/6423/24

Провадження № 1-кп/204/977/24

В И Р О К

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

24 липня 2024 року м. Дніпро

Красногвардійський районний суд м. Дніпропетровська у складі:

головуючого судді: ОСОБА_1 ,

за участю секретаря: ОСОБА_2 ,

за участю прокурора: ОСОБА_3 ,

за участю обвинуваченого: ОСОБА_4 ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі судових засідань того ж суду кримінальне провадження № 22024040000000510 за обвинуваченням:

ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Дніпродзержинська, Дніпропетровської області, громадянина України, зареєстрованого та проживаючого за адресою: АДРЕСА_1 , раніше не судимого,

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст.114-1 КК України, -

В С Т А Н О В И В:

19.02.2022 керівництвом РФ в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, ст. 36 Конвенції про права дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, ст. ст. 30, 30-1 Закону України «Про охорону дитинства» на тимчасово окупованій території Донецької та Луганської області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Донецької та Луганської області, в тому числі неповнолітніх, для участі у військових діях, спрямованих проти держави Україна.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації (далі - РФ) ОСОБА_6, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Київській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що

продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022, затвердженого законом України від 24.02.2022 № 2101-IX, з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан, строк дії якого неодноразово продовжувався та наразі його продовжено до 12 серпня 2024 року, тобто з 24.02.2022 по цей час на території України діє правовий режим воєнного стану.

Відповідно до статті 3 закону України «Про Збройні Сили України»: Збройні Сили України мають таку загальну структуру: Генеральний штаб Збройних Сил України; Командування об'єднаних сил Збройних Сил України; види Збройних Сил України - Сухопутні війська, Повітряні Сили, Військово-Морські Сили; окремі роди сил Збройних Сил України - Сили спеціальних операцій, Сили територіальної оборони, Сили логістики, Сили підтримки, Медичні сили; окремі роди військ Збройних Сил України - Десантно-штурмові війська, Війська зв'язку та кібербезпеки; органи військового управління, з'єднання, військові частини, вищі військові навчальні заклади, військові навчальні підрозділи закладів вищої освіти, установи та організації, що не належать до видів та окремих родів військ (сил) Збройних Сил України.

Згідно з частиною 1 «Положення про територіальні центри комплектування та соціальної підтримки», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2022 р. № 154 (далі Положення про територіальні центри комплектування та соціальної підтримки) територіальні центри комплектування та соціальної підтримки є органами військового управління, що забезпечують виконання законодавства з питань військового обов'язку і військової служби, мобілізаційної підготовки та мобілізації».

Крім того, указом Президента України від 24.02.2022 №69/2022 «Про загальну мобілізацію», строк дії якого неодноразово продовжено Указами президента №342/2022 від 17.05.2022, №574/2022 від 12.08.2022, №758/2022 від 07.11.2022, №59/2023 від 06.02.2023, 255/2023 від 01.05.2023, №452/2023 від 26.07.2023, №735/2023 від 06.11.2023, №50/2024 від 05.02.2024, №272/2024 від 06.05.2024, оголошено та проводиться загальна мобілізація, в тому числі і на території Дніпропетровської області.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» мобілізація - комплекс заходів, здійснюваних з метою планомірного переведення національної економіки, діяльності органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій на функціонування в умовах особливого періоду, а Збройних Сил України, інших військових формувань, Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту - на організацію і штати воєнного часу. Мобілізація може бути загальною або частковою та проводиться відкрито чи приховано.

В той же час відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про військовий обов'язок та військову службу» військова служба є державною службою особливого характеру, яка полягає у професійній діяльності придатних до неї за станом здоров'я і віком громадян України (за винятком випадків, визначених законом), іноземців та осіб без громадянства, пов'язаній із обороною України, її незалежності та територіальної цілісності. Час проходження військової служби зараховується громадянам України до їх страхового стажу, стажу роботи, стажу роботи за спеціальністю, а також до стажу державної служби.

Також ч. 6 ст. 2 Закону України «Про військовий обов'язок та військову службу» визначено, що військова служба за призовом під час мобілізації, на особливий період є одним із видів військової служби.

Відповідно до частини 8 Положення про територіальні центри комплектування та соціальної підтримки - завданнями територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки відповідно до покладених обов'язків є виконання законодавства з питань військового обов'язку і військової служби, мобілізаційної підготовки та мобілізації, керівництво військовим обліком призовників, військовозобов'язаних та резервістів на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, контроль за його станом, зокрема в місцевих органах виконавчої влади, органах місцевого самоврядування та в органах, що забезпечують функціонування системи військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці (крім СБУ та Служби зовнішньої розвідки), забезпечення в межах своїх повноважень адміністрування (територіальні центри комплектування та

соціальної підтримки Автономної Республіки Крим, областей, мм. Києва та Севастополя) та ведення Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів (далі - Реєстр) (районні територіальні центри комплектування та соціальної підтримки), проведення заходів приписки громадян до призовних дільниць, призову громадян на військову службу, проведення відбору кандидатів для прийняття на військову службу за контрактом, участь у відборі громадян для проходження служби у військовому резерві Збройних Сил, підготовка та проведення в особливий період мобілізації людських і транспортних ресурсів, забезпечення організації соціального і правового захисту військовослужбовців, військовозобов'язаних і резервістів, призваних на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори до Збройних Сил (далі - збори), ветеранів війни та військової служби, пенсіонерів з числа військовослужбовців Збройних Сил (далі - пенсіонери) та членів їх сімей, участь у військово-патріотичному вихованні громадян, здійснення інших заходів з питань оборони відповідно до законодавства.

У період часу приблизно з 24 лютого по 17 квітня 2024 року, більш точний час не встановлено, у ОСОБА_4, виник злочинний умисел на вчинення дій, направлених на перешкоджання законній діяльності територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки, в умовах та у період дії в Україні воєнного стану.

Так, громадянин України ОСОБА_4, переслідуючи злочинний умисел, спрямований на перешкоджання законній діяльності територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки, в умовах та у період дії в Україні воєнного стану, перебуваючи за адресою: АДРЕСА_2, 17 квітня 2024 року у період часу з 16 год 11 хв. по 16 год. 15 хв., використовуючи свій особистий мобільний термінал систем зв'язку торгівельної марки «Motorola E13», IMEI 1: НОМЕР_1, IMEI 2: НОМЕР_2, серійний номер: НОМЕР_3 з власного облікового запису «Nxxxx» у Інтернет месенджері «Viber» до якого останній приєднався за допомогою абонентського номеру оператора мобільного зв'язку НОМЕР_4, надіслав на абонентський номер оператора мобільного зв'язку НОМЕР_5, який використовує особа на ім'я ОСОБА_7 (більш точні анкетні дані в ході досудового розслідування не встановлено), з метою ухилення останнього від мобілізації, інформацію щодо виконання заходів представниками ІНФОРМАЦІЯ_2 за адресою: АДРЕСА_3,

направлених на забезпечення призову на військову службу за мобілізацією, а саме: перевірки військово-облікових документів громадян України, виявлення осіб, які ухиляються від проходження військової служби за мобілізацією та видачі повісток про виклик для уточнення військово-облікових даних призовників.

В подальшому, громадянин України ОСОБА_4, продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на перешкоджання законній діяльності територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки, в умовах та у період дії в Україні воєнного стану, перебуваючи за адресою: АДРЕСА_3, 23 квітня 2024 року у період часу з 08 год 47 хв. по 08 год. 49 хв., використовуючи свій особистий мобільний термінал систем зв'язку торгівельної марки «Motorola E13», IMEI 1: НОМЕР_1, IMEI 2: НОМЕР_2, серійний номер: НОМЕР_3 з власного облікового запису «Nxxxx» у Інтернет месенджері «Viber» до якого останній приєднався за допомогою абонентського номеру оператора мобільного зв'язку НОМЕР_4, надіслав на абонентський номер оператора мобільного зв'язку НОМЕР_5, який використовує особа на ім'я ОСОБА_7 (більш точні анкетні дані в ході досудового розслідування не встановлено), з метою ухилення останнього від мобілізації, інформацію щодо виконання заходів представниками ІНФОРМАЦІЯ_2 за адресою: АДРЕСА_3, направлених на забезпечення призову на військову службу за мобілізацією, а саме: перевірки військово-облікових документів громадян України, виявлення осіб, які ухиляються від проходження військової служби за мобілізацією та видачі повісток про виклик для уточнення військово-облікових даних призовників.

Допитаний в судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_4 свою вину у вчиненні кримінального правопорушення визнав в повному обсязі в межах висунутого обвинувачення, щиро розкався. Підтвердив обставини викладені в обвинувальному акті.

У відповідності до ч. 3 ст. 349 КПК України, суд має право, якщо проти цього не заперечують учасники судового провадження, визнати недоцільним дослідження доказів щодо тих обставин, які ніким не оспорюються.

В судовому засіданні встановлено, що викладені фактичні обставини справи ніким не оспорюються, обвинувачений та інші учасники судового розгляду правильно розуміють зміст

цих фактичних обставин і у суду немає сумнівів у добровільності їх позиції, тому суд дослідив лише письмові матеріали, що характеризують особу обвинуваченого; постанову про визнання речових доказів від 16.05.2024 року (арк. кримінального провадження 57-58).

Інші докази, здобуті в ході досудового слідства не досліджувались в судовому засіданні, узв'язку з визначенням порядку та об'єму дослідження доказів, передбаченому ч. 3ст. 349 КК України, оскільки свідчення ОСОБА_4 відповідають фактичним обставинам кримінальних правопорушень та ніким не оспорюються.

Умисні дії ОСОБА_4, що виразилися в умисному перешкоджанні законній діяльності Збройних Сил України в особливий період (в умовах дії воєнного стану), кваліфікуються за ч. 1 ст. 114-1 КК України.

Згідно з вимогами ст. 50 КК України, покарання має бути необхідним і достатнім для виправлення особи, яка вчинила злочин, та попередження вчиненню нею нових злочинів.

Відповідно до вимог ст. 65 КК України, при призначенні покарання суд враховує ступінь тяжкості вчиненого злочину, дані про особу засудженого та обставини, що пом'якшують і обтяжують покарання. Особі, яка вчинила злочин, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових злочинів.

Відповідно до роз'яснень, які містяться в п. п. 1, 3 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 24 жовтня 2003 року № 7 «Про практику призначення судами кримінального покарання», при призначенні покарання в кожному випадку і щодо кожного підсудного, який визнається винним у вчиненні злочину, суди мають суворо додержувати вимог ст. 65 КК стосовно загальних засад призначення покарання, оскільки саме через останні реалізуються принципи законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації покарання. Призначаючи покарання, у кожному конкретному випадку суди мають дотримуватися вимог кримінального закону й зобов'язані враховувати ступінь тяжкості вчиненого злочину, дані про особу винного та обставини, що пом'якшують і обтяжують покарання. Таке покарання має бути необхідним і достатнім для виправлення засудженого та попередження нових злочинів.

У кожному конкретному випадку суди мають дотримуватися вимог кримінального закону й зобов'язані враховувати ступінь тяжкості вчиненого злочину, дані про особу винного та обставини, що пом'якшують і обтяжують покарання. Таке покарання має бути необхідним і достатнім для виправлення засудженого та попередження нових злочинів.

При призначенні покарання обвинуваченому ОСОБА_4 згідно з вимогами ст. ст. 65-67 КК України, суд враховує ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення за ч. 1 ст. 114-1 КК України, яка відповідно до ст. 12 КК України відноситься до тяжкого кримінального правопорушення, обставини вчинення кримінального правопорушення, характер та ступінь тяжкості фактичних наслідків правопорушення, особу винного, який раніше не судимий, обставини, що пом'якшують покарання.

Обставинами, які пом'якшують покарання ОСОБА_4, передбачені ст. 66 КК України суд визнає щире каяття.

Обставин, яка обтяжує покарання ОСОБА_4, передбачені ст. 67 КК України судом не встановлено.

Підстав для призначення обвинуваченому ОСОБА_4 покарання з застосуванням положень ст. 69 КК України суд не вбачає, оскільки будь-яких обставин, які б суттєво знижували тяжкість вчиненого кримінального правопорушення по даному кримінальному провадженню не встановлено.

Враховуючи вищенаведені обставини, характер вчиненого кримінального правопорушення, наслідки скоєного, особу обвинуваченого, а також його відношення до скоєного, суд вважає, що обвинуваченому ОСОБА_4 необхідно призначити покарання, передбачене санкцією ч. 1 ст. 114-1 КК України у виді позбавлення волі, із звільненням від відбування покарання з випробуванням, з покладенням обов'язків, передбачених п.п. 1,2 ч.1, п. 2 ч. 3 ст. 76 КК України, що буде в даному випадку законним та справедливим, відповідатиме загальним засадам призначення покарання та буде необхідним та достатнім для виправлення обвинуваченого та попередження вчинення ним нових кримінальних правопорушень.

Цивільний позов не заявлено.

Запобіжний захід по даному кримінальному провадженню не обирався.

Питання про долю речових доказів суд вирішує у відповідності до приписів ст. 100 КПК України.

На підставі викладеного та керуючись статтями 100,124, 349, 370, 373, 374, 376, 394 КПК України, суд,-

У Х В А Л И В:

ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_1 визнати винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1ст.114-1КК України та призначити йому покарання у виді 5 (п`яти) років позбавлення волі.

На підставі ст. 75 КК України, звільнити обвинуваченого ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_1 від відбування призначеного покарання, якщо він в період іспитового строку одного року - не вчинить нового злочину і буде виконувати покладені на нього обов`язки.

На підставі п.п. 1,2 ч. 1, п. 2 ч. 3 ст. 76 КК України, зобов`язати обвинуваченого

ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_1 періодично з`являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації; повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання; не виїжджати за межі України без погодження з уповноваженим органом з питань пробації.

Запобіжний захід по даному кримінальному провадженню не обирався.

На підставі ст. ст. 96-1, 96-2 КК України, конфіскувати у ОСОБА_4 у власність держави:«мобільний термінал систем зв`язку торгівельної марки «Motorola E13», IMEI 1: НОМЕР_1 , IMEI 2: НОМЕР_2 , серійний номер: НОМЕР_3 , як засіб вчинення злочину, передбаченого ч.1 ст.114-1 КК України.

Вирок може бути оскаржений до Дніпровського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня проголошення вироку, шляхом подачі апеляційної скарги через Красногвардійський районний суд м. Дніпропетровська.

Копію вироку після його проголошення негайно вручити обвинуваченому та прокурору.

Учасники судового провадженнямають право отримати в суді копію вироку.

Суддя ОСОБА_1

Суд [Красногвардійський районний суд м.Дніпропетровська](#)

Дата ухвалення рішення	24.07.2024
Оприлюднено	29.07.2024
Номер документу	120620652
Судочинство	Кримінальне
Категорія	Злочини проти основ національної безпеки України Перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань

Судовий реєстр по справі — [204/6423/24](#)

Вирок від 24.07.2024	Ухвала від 24.07.2024	Ухвала від 01.07.2024
Кримінальне	Кримінальне	Кримінальне
Красногвардійський районний суд м.Дніпропетровська	Красногвардійський районний суд м.Дніпропетровська	Красногвардії районний суд м.Дніпропетр
Білик І. А.	Білик І. А.	Білик І. А.

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовахліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2023 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

